

Dosarul nr. 1-2125/2025
1-25119506-12-1-20082025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

09 aprilie 2026

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul

Tatiana Postolachi

Grefierul

Olga Mazur, Bobuțac Ruslana

Interpretului

Serghei Penov

Cu participarea:

Acuzatorul de stat – Iulia Ghimp, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată

Apărătorului inculpatei Conoval Oxana *****- avocat Răileanu Petru

(*mandat seria MA nr. *****din 21 august 2024*)

Inculpatei Conoval Oxana *****

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

Conoval Oxana *****, născută la *****, IDNP *****, domiciliată în orașul *****, studii medii de specialitate, neangajat în câmpul muncii, căsătorită, fără copii minori la întreținere, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova și a României, anterior judecată,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 325 alin. (1) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 19 august 2025 (*redistribuit judecătorului Tatiana Postolachi la data de 07noiembrie 2025*) până la 09 aprilie 2026.

Procedura de citare legal executată.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,-

A CONSTATAT:

Conoval Oxana *****, la data de 16 ianuarie 2024, aproximativ la ora 14:35 min., aflându-se în biroul comun al funcționarilor vamali, amplasat pe coridorul roșu la sectorul de sosire a pasagerilor din cadrul Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, din incinta aerogării, situate pe bd.Dacia, nr.80/3, mun.Chișinău, acționând cu intenție directă, deci dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, în scopul determinării inspectorului vamal *****Evgheeni, care are calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) din Codul penal, de a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției, și anume de a-i permite introducerea pe teritoriul Republicii Moldova, a unui telefon mobil de model „Iphone 15”, deținut în bagaj, fără achitarea

drepturilor de import, conform prevederilor legislației în vigoare, a oferit și dat inspectorului vamal *****Evgheni, mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă de 50 euro, echivalentul a 965 lei, conform cursului oficial de schimb, valutar la data săvârșirii faptei, acțiune materializată prin plasarea unei bancnote cu nominalul de 50 euro în locul indicat de către *****Evgheni, și anume în masa de birou din încăperea comună a funcționarilor vamali.

În continuare, inspectorul vamal *****Evgheni, a acceptat și primit mijloacele bănești oferite de Conoval Oxana, și i-a permis acesteia introducerea telefonului mobil de model „Iphone 15”, pe teritoriul Republicii Moldova, fără achitarea drepturilor de import.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Conoval Oxana** *****a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) din Codul penal - *Coruperea activă, adică oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru acesta, pentru a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Privind procedura

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpata Conoval Oxana *****a înaintat o cerere olografă și semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședință de judecată, inculpata a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina.

La fel, apărătorul Raileanu Petru, care acționează în interesele inculpatei Conoval Oxana *****în temeiul mandatului seria MA nr. ******din 21 august 2024*, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Iulia Ghimp, în ședință de judecată a considerat posibilă admiterea cererii și examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că, potrivit prevederilor art. 364¹, alin. (1) din Codul de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364¹, alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite și dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reiesind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcînd faptul că semnătura inculpatului Cecan Nicolae Anatolie din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședință de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar și că ultimul a

solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședința de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Cecan Nicolae Anatolie cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală *„judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*. Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra*, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriu este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constatarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența apărătorului Scripnic Veaceslav, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată

Inculpata Conoval Oxana *****, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că la data de 16.01.2024, a revenit din Germania cu avionul, când la ieșire din Aeroport, colaboratorul vamal i-a solicitat să efectuez o verificare suplimentară. A urmat colaboratorul, a trecut verificarea, colaboratorul a întrebat ce are în bagaj, era un telefon de model Iphone 16, telefonul era în cutie, dar cutia era deschisă, desigilată. Telefonul a fost adus ca cadou, așa cum i-a fost dăruit în Germania.

Colaboratorul vamal a spus că, telefonul este nou, Astfel au început a se contrazice, deoarece cutia era deschisă, la care colaboratorul vamal a spus că, a ieșit o indicație nouă că pentru fiecare bun nou, costul căruia depășește 300 euro, este necesar de a achita impozit. A comunicat

colaboratorilor vamali că, acest telefon a fost achiziționat ca telefon utilizat de mână a 2-a și nu un telefonul nou. Apoi colaboratorul vamal i-a propus să-l însoțească în cabinetul lui. Colaboratorul număra banii din portmoneul ei și după care colaboratorul din nou a încercat să insiste asupra faptului că, urmează să achite impozitul dat.

Colaboratorul vamal pe nume Evheni i-a arătat spre masă cu mână ca ea să se așeze unde era o masă de tip dulap și colaboratorul vamal i-a dat o aluzie ca să pun acolo bani. Astfel, a plasat 50 de euro, așa cum această cupiură o avea, a plasat acea cupiură doar pentru a merge acasă. Sincer se căiește de cele comise.

După aceasta i s-a oferit portmoneul său spunându-i-se că este liberă și a mers acasă. Nu a plătit impozitul până la urmă, așa cum colaboratorul vamal i-a spus că sunt liberă și a părăsit zona Aeroportului. A conștientizat atunci că, este mită, dar dorea să plece cât de curând acasă.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatei Conoval Oxana *****a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei*, *Vadehurk împotriva Olandei*, *Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României*, Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatischev împotriva Rusiei din 2007*).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpata Conoval Oxana *****își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acesteia în comiterea infracțiunii, după cum urmează:

- **procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 21 august 2024**, potrivit căruia, Conoval Oxana a recunoscut persoana din poza cu nr.2 - *****Evgheni, ca fiind inspectorul vamal care a pretins, acceptat și primit de la ea mijloace bănești în sumă de 50 euro, la 16 ianuarie 2024. (Vol.II, f.d.24-26)

- **procesul-verbal de examinare a documentelor din 9 septembrie 2024**, prin care s-a consemnat cercetarea documentelor expediate în adresa organului de urmărire penală, de către Serviciul Vamal, prin scrisoarea nr.28/03-7772 din 14 iunie 2024, după cum urmează:

- copia autenticată a ordinului Serviciului Vamal nr. 1506-p din 21 decembrie 2016, cu privire la numirea, prin transfer, a angajatului Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni, în funcția de inspector principal;

- copia autenticată a fișei postului nr.848, a inspectorului principal al Serviciului persoane fizice din cadrul Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni (aprobată la 20 februarie 2023 și semnată la 22 februarie 2023);

- copia autenticată a fișei postului nr.848, a inspectorului principal al Serviciului persoane fizice din cadrul Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni (aprobată la 17 ianuarie 2024 și semnată la 20 ianuarie 2024). (Vol.I , f.d.230-231)

- **procesul-verbal de examinare a documentelor din 9 septembrie 2024**, prin care s-a consemnat cercetarea documentelor expediate în adresa organului de urmărire penală, de către Serviciul Vamal, prin scrisoarea nr.28/03-10610 din 20 august 2024, după cum urmează: - copia autenticată a extrasului din graficul de serviciu pentru luna ianuarie 2024, la Postul vamal Aeroportul Internațional Chișinău (PVFI, aerian), constatându-se că inspectorul vamal, *****Evgheni, în ziua comiterii infracțiunii (16 ianuarie 2024), s-a aflat la serviciu. (Vol.I, f.d.236)

- **Documentele:** -copia autenticată a ordinului Serviciului Vamal nr.1 506-p din 21 decembrie 2016, cu privire la numirea, prin transfer, a angajatului Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni, în funcția de inspector principal;

- copia autenticată a fișei postului nr.848, a inspectorului principal al Serviciului persoane fizice din cadrul Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni (aprobată la 20 februarie 2023 și semnată la 22 februarie 2023);

- copia autenticată a fișei postului nr.848, a inspectorului principal al Serviciului persoane

fizice din cadrul Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni (aprobată la 17 ianuarie 2024 și semnată la 20 ianuarie 2024);

- copia autenticată a extrasului din graficul de serviciu pentru luna ianuarie 2024, la Postul vamal Aeroportul Internațional Chișinău (PVFI, aerian);

- acordul de recunoaștere a vinovăției din 24 septembrie 2024/anexă, încheiat între Conoval Oxana, apărătorul acesteia și procuror. (Vol.I (f.d.222-229, 234-235), Vol.II (f.d.46-52)

- **procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 25 martie 2024** (anexă-stenograma discuțiilor, un suport digital de tip CD-R ce conține înregistrări audio/video (numărul de inventar 3173)).

În procesul-verbal au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigații menționate, și anume interceptarea și înregistrarea comunicărilor din biroul comun al funcționarilor vamali, amplasat pe coridorul roșu la sectorul de sosire a pasagerilor din cadrul Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, din incinta aerogării, situate pe bd.Dacia, nr.80/3, mun.Chișinău.

Din rezultatele măsurii speciale de investigații, se relevă faptul că la 16 ianuarie 2024, aproximativ la ora 14:35 min., *****Evgheni, aflându-se în biroul comun al funcționarilor vamali, amplasat pe coridorul roșu la sectorul de sosire a pasagerilor din cadrul Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, din incinta aerogării, situate pe bd.Dacia, nr.80/3, mun.Chișinău, a pretins, acceptat și primit de la Conoval Oxana, mijloace bănești ce nu i se cuvin, respectiv, Conoval Oxana a oferit și dat inspectorului vamal *****Evgheni, mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru a-i permite acesteia introducerea pe teritoriul Republicii Moldova a unui telefon mobil de model „Iphone 15”, pe care-l avea în bagaj, fără achitarea drepturilor de import, conform prevederilor legislației în vigoare.

Înregistrările date au fost apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală și au fost transcrise pe un suport digital de tip CD-R (*numărul de inventar 3173*), anexat la materialele cauzei. Vol.I (f.d. 103-106, 119-121, 152)

Încadrarea juridică a faptei.

În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale - prin începerea urmăririi penale - nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Potrivit prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent se remarcă faptul că, potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, că la emiterea sentinței judecătorești, aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

Mai mult ca atât, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatei Conoval Oxana *****, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina *efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă* ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

La caz, instanța consideră necesar de menționat că fapta imputată inculpatului a fost comisă la **16 ianuarie 2024**. Ultima modificare a normei prevăzute la art. 325 din Codul penal fost operată prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024.

Prin urmare, ținându-se cont de prevederile art.10 alin.(1) din Codul penal, potrivit cărora legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale, prezenta cauză penală urmează a fi examinată în baza legii penale în vigoare prin modificările operate odată cu adoptarea Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, fiind mai blândă.

La prezenta speță aplicabilitatea legii penale în vigoare este mai favorabilă dat fiind faptul că, pedeapsa instituită prin legea nr. Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, este mai blândă și anume în prezent pentru fapta prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, persoana fizică „*se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale*”, pe când anterior intrării în vigoare a Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, pentru fapta prevăzută de art. 325 alin. (1) persoana fizică „*se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale*”.

Subsecvent în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept

infrațiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu probele administrate la faza urmării penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, instanța a constatat că, sunt întrunite condițiile de a examina prezenta cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În continuare, instanța menționează că, la motivarea sentinței, va ține cont de considerentele expuse în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22.12.2014, cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție.

Cu privire la încadrarea juridică privind infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Astfel, prin *corupere activă* se înțelege acțiunile intenționate ale oricărei persoane care promite, oferă sau acordă un avantaj, bunuri, bani, valori, prestări servicii, ce nu i se cuvin unei persoane cu funcții de răspundere ca agent public, direct sau prin mijlocitor, pentru ca acest agent public să acționeze sau să se abțină de a acționa în exercițiul funcțiunii sale oficiale în favoarea făptuitorului sau de a obține de la autorități distincții, funcții, piețe de desfacere sau o altă decizie favorabilă pentru sine sau pentru altă persoană.

Instanța constată că, inculpata a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

La caz, prin acțiunile inculpatului au fost lezate relațiile sociale enunțate la alineatul precedent.

Obiectul material sau *imaterial* al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice. Prin „*bunuri*” se are în vedere, printre altele: semnele bănești autentice, valorile mobiliare de stat autentice alte titluri de valoare.

La caz, obiectul material al infracțiunii constă remunerația ilicită, exprimată prin bunuri mijloace bănești în sumă de 50 euro.

Remunerația ilicită poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, în toate cazurile având un caracter gratuit. Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvine persoanei publice, adică nu-i este legal datorată. De altfel remunerația ilicită trebuie să constituie un contra echivalent al conduitei pe care persoana publică se angajează să o aibă, adică al îndeplinirii sau neîndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ prin următoarele trei modalități normative:

1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

2) *oferirea* unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

3) *darea* unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

În acest context, termenul *oferirea* înseamnă o propunere însoțită de prezentarea obiectului coruperii sau punerea lui (a obiectului) la dispoziția funcționarului corupt (spre exemplu, arătarea plicului, „uitarea” banilor printre unele documente transmise funcționarului etc.). Oferta trebuie să pornească din inițiativă particularului, să fie voluntară și spontană; oferta trebuie să fie reală și să se materializeze într-o acțiune a celui care corupe activ funcționarul public. Ca și în cazul promisiunii, la oferirea de bani, bunuri nu are semnificație faptul primirii ofertei, fiind suficientă înaintarea ei de către corupători. În cazul în care persoana cu funcție de răspundere respinge oferta, nu are loc infracțiunea de corupere pasivă, realizându-se, însă, fapta de corupere activă.

Astfel, *darea* de bani constă în acțiunea corupătorului de a înmâna, a preda celui corupt aceste valori; ea implică, în mod necesar, acțiunea corelativă a celui corupt de a le primi. Este indiferent dacă banii sau folosul au fost date din proprie inițiativă sau cedând la solicitările funcționarului. De asemenea, nu interesează săvârșirea coruperii active dacă „darea” are ca efect un transfer de proprietate valabil. Actul infracțional de dare de bani, bunuri, alte avantaje poate fi realizat personal de făptuitor, adică direct sau prin mijlocitor (intermediar) - indirect, fapt care nu are relevanță pentru existența infracțiunii de corupere activă. Pentru existența infracțiunii de corupere activă este suficientă activitatea de transmitere a banilor, valorilor sau altor foloase, fără a fi necesară și îndeplinirea actului pentru care s-au dat aceste valori.

În speță, latura obiectivă s-a realizat prin acțiuni active din partea lui Conoval Oxana *****manifestate prin oferirea și darea mijloacelor bănești a sumei de 50 euro, echivalentul a 965 lei, conform ratelor oficiale de schimb la data săvârșirii faptei, ce nu i se cuvin persoanei publice, în vederea determinării inspectorului vamal *****Evgheni, pentru a-i permite introducerea pe teritoriul Republicii Moldova a unui telefon mobil de model „Iphone 15”, pe care-l avea în bagaj, fără achitarea drepturilor de import, conform prevederilor legislației în vigoare.

Instanța de judecată, menționează asupra faptului, că în cadrul ședinței de judecată inculpata și-a recunoscut vina integral, și a relatat detaliat evenimentele și acțiunile sale și ale inspectorului vamal *****Evgheni ce au avut loc la 16 ianuarie 2024, aproximativ la ora 14:35 min., în biroul comun al funcționarilor vamali.

Totodată, procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 25 martie 2024, din discuțiile dintre învinuita Conoval Oxana și inspectorul vamal *****Evgheni, se denotă, pe de o parte pretinderea, acceptarea și primirea de către *****Evgheni a mijloacelor bănești, iar pe de altă parte, oferirea și darea de către învinuita Conoval Oxana, inspectorului vamal *****Evgheni, a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, pentru a-i permite introducerea pe teritoriul Republicii Moldova a unui telefon mobil de model „Iphone 15”, pe care-l avea în bagaj, fără achitarea drepturilor de import.

Este de menționat faptul că, deși din înregistrările respective nu rezultă expres suma de bani (remunerația ilicită), care a fost oferită și dată inspectorului vamal *****Evgheni, aceasta a fost comunicată de către Conoval Oxana, în cadrul audierii sale declarând că a oferit și dat inspectorului vamal *****Evgheni suma de 50 euro.

Totodată, vinovăția acesteia se mai probează și prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 21 august 2024, potrivit căruia, Conoval Oxana l-a recunoscut pe inspectorul vamal *****Evgheni, ca fiind inspectorul vamal care a pretins, acceptat și primit, respectiv căruia i-a oferit și dat mijloace bănești în sumă de 50 euro, la 16 ianuarie 2024, la

postul vamal din incinta Aeroportului Internațional Chișinău, precum și prin extrasul din graficul de serviciu pentru luna ianuarie 2024, la Postul vamal Aeroportul Internațional Chișinău, prin care s-a constatat că inspectorul vamal, *****Evgheni, la 16 ianuarie 2024, s-a aflat în serviciu.

Inițiativa oferirii, dării aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) din Codul penal, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii, dării de către corupător. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația.

Infrațiunea specificată reprezintă o *infrațiune formală*, și se consideră consumată din momentul oferirii și dării recompensei ilicite.

Latura subiectivă a infrațiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivele infrațiunii în cauză se exprimă în năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infrațiunii, prevăzută în art. 325 alin. (1) din Codul penal este unul special, care poate adopta oricare din următoarele patru forme:

- *Scopul îndeplinirii*-în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

- *Scopul neîndeplinirii*- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

- *Scopul întâzierii îndeplinirii*-în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză;

- *Scopul grăbirii îndeplinirii*- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Această listă este una exhaustivă și nu poate include alte forme, iar pentru aplicarea răspunderii conform art.325 alin. (1) din Codul penal nu este obligatorie realizarea scopului susmenționat.

Făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă.

Suplimentar, în acord cu alin.(2) art. 123 din Codul penal, prin „*persoană publică*” se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Pentru existența infrațiunii specificate, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie.

La caz, instanța apreciază că, inculpata Conoval Oxana *****a săvârșit infracțiunea de corupere activă manifestată prin intenție directă având scopul de neîndeplinirea, de către inspectorul vamal *****Evgheni, în interesul învinuitei, a unor acțiuni în exercitarea funcției, la concret, pentru a-i permite acesteia introducerea pe teritoriul Republicii Moldova a unui telefon mobil de model „Iphone 15”, pe care-l avea în bagaj, fără achitarea drepturilor de import, acțiuni pentru care a oferit și dat inspectorului vamal, mijloace bănești în sumă de 50 euro.

Subiectul, infracțiunii specificate la art. 325 alin. (1) din Codul penal este: 1) persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. Nu se cere ca subiectul să aibă vreo calitate specială.

La caz, conform informației din extrasul din Registrul de Stat al Populației, instanța a stabilit cu certitudine că inculpata Conoval Oxana *****este născut pe ***** (Vol.II, f.d.1) nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog, și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

În drept, instanța indică că fapta inculpatului, privind coruperea activă adică, oferirea și darea personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale s-au contrar acesteia, întrunește corect elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal (*în redacția modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024*).

Așadar, instanța de judecată consideră că Conoval Oxana *****poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunilor incriminate, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpata Conoval Oxana ***** , a săvârșit fapta pentru care a fost acuzat și a comis-o cu vinovăție sub forma intenției directe.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cauzelor penale și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Conoval Oxana *****la răspundere penală, conform componentelor de infracțiuni incriminate.

Individualizarea pedepsei penale.

De către *acuzatorul de stat Iulia Ghimp*, în dezbaterile judiciare a invocat că, fapta prevăzută de art.325 alin.(1) din Codul penal, a fost comisă de către inculpata Conoval Oxana la 16.01.2024.

Legiuitorul pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal, a prevăzut ca pedeapsă de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, (legea în vigoare la momentul comiterii infracțiunii).

Prin legea nr.325 în rediția LP136 din 06.06.2024, publicată în M0245-246/07.06.2024, art.353, în vigoare din 07.09.2024, sancțiunea art.325 alin.(1) din Codul penal, a suferit modificări, astfel se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

în conformitate cu prevederile art. 10 alin.(1) din Codul penal, prevede că legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează

situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Luând în considerație că prin modificările survenite referitor la pedepsea stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal, prin LP136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, se ameliorează situația inculpatei Conoval Oxana, pe caz urmează a fi aplicate prevederile art.325 alin.(1) din Codul penal în vigoare din 07.09.2024.

Infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) din Codul penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, conform art. 16 alin.(1) din Codul penal, pentru care termenul maxim pentru sancțiunea penală este de până la 2 ani închisoare.

Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la comiterea unei infracțiuni ușoare.

Luând în considerație că de la fapta prevăzută de art.325 alin.(1) din Codul penal, comisă la 16.01.2024 de către Conoval Oxana au trecut mai mult de doi ani, inculpata urmează a fi recunoscută vinovată, de comiterea infracțiunii încriminate acestuia și în conformitate cu prevederile art.60 din Codul penal, liberată de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

*Apărătorului inculpatei Conoval Oxana *****- avocat Răileanu Petru a susținut poziția acuzatorului de stat, solicitând ca Conoval Oxana *****să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal și conform art.60 din Codul penal, liberată de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.*

*Inculpatei Conoval Oxana ******, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că regretă cele întâmplate.

În continuare, instanța precizează că în fapt, conform probelor administrate infracțiunea a fost considerată consumată real la data de 16 ianuarie 2024, iar componența de infracțiune prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal, *(în redacția legii până la modificările operate prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 septembrie 2024)*, stabilește în prezent o sancțiune principală exclusiv se pedepsește cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 325 alin. (1) din Codul penal *(în redacția modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024)*, instanța constată că persoanele care cad sub incidența normei incriminatoare, riscă o pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale.

În corespundere cu art. 10 Cod penal, (1) *Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.*

(2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Prin urmare, instanța constată, că prin prisma modificărilor operate în Codul penal prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța va aplica prevederile Legii în vigoare la data pronunțării prezentei sentinței, care prevedea o pedeapsă mai ușoară și ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea.

La rândul său, conform art. 16 alin. (2) din Codul penal, se consideră infracțiuni ușoare faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv, astfel încât inculpatului i se incriminează o infracțiune ușoară.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) din Codul penal, persoana *se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.*

Instanța mai statuează că potrivit art. 53 lit. g) din Codul penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazul prescripției de tragere la răspundere penală.

În aspect procesual, reieșind din condițiile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă *fără stabilirea pedepsei*, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau *al expirării termenului de prescripție.*

În subsidiar, potrivit alin. (6) din art. 389 al Codului de procedură penală, la adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, a sentinței de condamnare *fără stabilirea pedepsei*, instanța *argumentează în baza căror temeieri, prevăzute de Codul penal*, adoptă sentința dată.

Pe cale de consecință, instanța atestă că fapta prejudiciabilă a fost constatată și a fost comisă de către Conoval Oxana *****cu exactitate sub aspectul unei infracțiuni consumată la 16 ianuarie 2024, ce reiese conform probelor cercetate nemijlocit în instanța de judecată și apreciate prin prezenta sentință, iar din momentul săvârșirii infracțiunii instanța a stabilit că a trecut o perioadă de timp mai mare de 2 ani.

În acest context, instanța relevă că potrivit art. 60 alin. (2) – (5) din Codul penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată, iar în cazul săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni, prescripția se calculează pentru fiecare infracțiune separat.

Concomitent, prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, calcularea prescripției în acest caz începând din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

De asemenea, curgerea prescripției *se suspendă* dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată și în aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării, însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală decât de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

În aceste condiții, instanța mai relevă că potrivit prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se opinează spre liberarea de pedeapsă penală a inculpatului, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspunderea penală, iar din conținutul normei substanțiale prevăzute la art. 60 alin. (1) din Codul penal, se statuează spre liberarea de răspundere penală a persoanei.

Din aceste considerente, instanța conchide că în conformitate cu art. 89 alin. (1) din Codul penal, prin liberare de pedeapsa penală se înțelege eliberarea persoanei care a săvârșit o infracțiune de la executarea reală, parțială sau totală, a pedepsei penale pronunțate prin hotărârea instanței de judecată, iar prin liberarea de răspundere penală, în conformitate cu prevederile art.

53 coroborat cu art. 60 din Codul penal, se susține teza stingerii dreptului statului de a mai pedepsi și a obliga infractorul să suporte consecințele faptei sale.

În acest mod, liberarea de răspundere penală a persoanei constituie o circumstanță care *ameliorează într-un sens mai larg situația persoanei* ce a comis infracțiunea, astfel fiind mai incidentă în speță aplicarea instituției liberării de răspundere penală.

Astfel, din materialele cazului, instanța reține că inculpatul nu s-a sustras de la urmărirea penală sau de la instanță, iar în privința sa nu atestă în cauza penală alte hotărâri definitive privind săvârșirea altor infracțiuni de la momentul comiterii faptei constatate în acest caz și până la momentul emiterii prezentei sentințe, iar mai mult, fiind analizat Portalul Național al Instanțelor de Judecată, expus pe pagina oficială <https://instante.justice.md/>, nu se atestă alte cauze penale cu participarea în calitate de inculpat a lui Conoval Oxana *****și respectiv nu sunt incidente prevederile alin. (8) din art. 60 din Codul penal, motiv pentru care instanța va emite o sentință de condamnare în privința inculpatei Conoval Oxana *****, fără a-i fi aplicată o pedeapsă penală, reieșind din prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală și cu liberarea de răspundere penală a acesteia, conform art. 60 alin. (1) din Codul penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatei până când sentința va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul și apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatei.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpata Conoval Oxana *****nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive, iar prin prezenta sentință nu i-a fost stabilită o sancțiune care urmează a fi executată, motiv pentru care, instanța nu consideră eficient aplicarea unei măsuri preventive la caz.

Cu referire la cheltuielile judiciare și latura civilă.

Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că potrivit rechizitoriului, dar și de către acuzatorul de stat în dezbateri judiciare nu au fost solicitate încasarea mijloacelor bănești cu titlu de cheltuieli judiciare, în legătură cu instrumentarea cauzei penale, iar o parte civilă la infracțiunea în cauza penală pendinte nu figurează.

Cu referire la mijloacele materiale de probă, corpurile delictive.

Conform art. 157 alin. (1), (2) din Codul de procedură penal, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv.

Potrivit art. 162 alin. (5) din Codul de procedură penal, documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Cu referire la corpurile delictive și alte mijloace materiale de probă, instanța precizează că prin ordonanța au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă, **documentele**: -

copia autenticată a ordinului Serviciului Vamal nr.1506-p din 21 decembrie 2016, cu privire la numirea, prin transfer, a angajatului Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni, în funcția de inspector principal;

-copia autenticată a fișei postului nr.848, a inspectorului principal al Serviciului persoane fizice din cadrul Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni (aprobată la 20 februarie 2023 și semnată la 22 februarie 2023);

-copia autenticată a fișei postului nr.848, a inspectorului principal al Serviciului persoane fizice din cadrul Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni (aprobată la 17 ianuarie 2024 și semnată la 20 ianuarie 2024);

-copia autenticată a extrasului din graficul de serviciu pentru luna ianuarie 2024, la Postul vamal Aeroportul Internațional Chișinău (PVFI, aerian);

-acordul de recunoaștere a vinovăției din 24 septembrie 2024/anexă, încheiat între Conoval Oxana, apărătorul acesteia și procuror. (Vol.I (f.d.222-229, 234-235), Vol.II (f.d.46-52)

Instanța statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 157 alin. (1), Cod procedură penală, „constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză”.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse *supra*, instanța concluzionează că, la materialele cauzei penale se păstrează copia autenticată a ordinului Serviciului Vamal nr.1 506-p din 21 decembrie 2016, cu privire la numirea, prin transfer, a angajatului Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni, în funcția de inspector principal; -copia autenticată a fișei postului nr.848, a inspectorului principal al Serviciului persoane fizice din cadrul Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni (aprobată la 20 februarie 2023 și semnată la 22 februarie 2023); -copia autenticată a fișei postului nr.848, a inspectorului principal al Serviciului persoane fizice din cadrul Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni (aprobată la 17 ianuarie 2024 și semnată la 20 ianuarie 2024); -copia autenticată a extrasului din graficul de serviciu pentru luna ianuarie 2024, la Postul vamal Aeroportul Internațional Chișinău (PVFI, aerian); -acordul de recunoaștere a vinovăției din 24 septembrie 2024/anexă, încheiat între Conoval Oxana, apărătorul acesteia și procuror. (Vol.I (f.d.222-229, 234-235), Vol.II (f.d.46-52), recunoscut în calitate de mijloace materiale de probă și anexat la cauza penală, obiect care a fost obținut de către organul de urmărire penală în mod legal, este necesar și pertinent cauzei penale, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, acesta va rămâne la materialele cauzei penale, pe toată perioada păstrării sale.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a declarațiilor inculpatei în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 10, 53 și 60, 80¹ din Codul penal, 162, 384-389, 392-395, 397 și 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovată Conoval Oxana *****în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Conform prevederilor art. 60 alin. (1) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Conoval Oxana *****de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Măsura preventivă în privința lui Conoval Oxana *****nu a fost aplicată în faza judecării cauzei penale.

Mijloacele materiale de probă: -copia autentificată a ordinului Serviciului Vamal nr.1506-p din 21 decembrie 2016, cu privire la numirea, prin transfer, a angajatului Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni, în funcția de inspector principal; -copia autentificată a fișei postului nr.848, a inspectorului principal al Serviciului persoane fizice din cadrul Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni (aprobată la 20 februarie 2023 și semnată la 22 februarie 2023); -copia autentificată a fișei postului nr.848, a inspectorului principal al Serviciului persoane fizice din cadrul Postului vamal Aeroportul Internațional Chișinău, *****Evgheni (aprobată la 17 ianuarie 2024 și semnată la 20 ianuarie 2024); -copia autentificată a extrasului din graficul de serviciu pentru luna ianuarie 2024, la Postul vamal Aeroportul Internațional Chișinău (PVFI, aerian); -acordul de recunoaștere a vinovăției din 24 septembrie 2024/anexă, încheiat între Conoval Oxana, apărătorul acesteia și procuror. (Vol.I (f.d.222-229, 234-235), Vol.II (f.d.46-52), care se păstrează la cauza penală, se vor deține în dosarul penal pe toata perioada păstrării sale.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecător**

Tatiana Postolachi

Copia corespunde originalului, Judecător